

Sygnatura akt VI Ka 1259/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **28 stycznia 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Marcin Mierz

Protokolant Marzena Mocek

przy udziale przedstawiciela Komendy Miejskiej Policji w G. nadkomisarz Anny Zięby-Cyganek

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2014 r.

sprawy **K. M.** ur. (...) w R.,

syna F. i B.

obwinionego o wykroczenie z art. 86§1 kw

na skutek apelacji wniesionych przez obwinionego i jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 23 września 2013 r. sygnatura akt IX W 1829/11

na mocy art. 437 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw oraz art. 104 § 1 pkt 7 kpw i art. 118 § 2 kpw

1. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 kpw umarza postępowanie przeciwko K. M. o zarzucony mu czyn opisany w części wstępnej zaskarżonego wyroku;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony obwinionego w postępowaniu odwoławczym;
3. kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 1259/13

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 28 stycznia 2014 roku

Apelacje obwinionego K. M. oraz jego obrońcy od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 23 września 2013 roku (sygn. akt IX W 1829/11), którym sąd ten uznał obwinionego za winnego popełnienia wykroczenia z art. 86 § 1 k.w. okazały się skuteczne o tyle, że w efekcie ich wniesienia dojść musiało do umorzenia postępowania z uwagi na przedawnienie karalności czynu zarzuconego obwinionemu.

W pierwszym jednak rzędzie zbadał sąd odwoławczy, rozpoznając apelacje zawierające co do zasady wnioski o uniewinnienie obwinionego i kwestionujące także jego winę w zakresie zarzuconego jego osobie wykroczenia, czy nie zachodziły w niniejszej sprawie podstawy do uniewinnienia obwinionego. Umorzenie postępowania z uwagi na jego przedawnienie może nastąpić bowiem wyłącznie w sytuacji, gdy w czasie stwierdzenia przedawnienia karalności

zgromadzony już w zupełności materiał dowodowy nie dostarcza podstaw do uniewinnienia obwinionego. Gdyby dowody takie prowadziły do wniosku o braku winy obwinionego, dojść powinno wówczas do jego uniewinnienia. Gdy natomiast po stwierdzeniu przedawnienia karalności zgromadzone dowody nie dają podstaw do uniewinnienia obwinionego, sąd wówczas bez prowadzenia dalszego postępowania umarza je (tak między innymi postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2002 roku, IV KKN 264/99, Lex 54407, podobnie postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 kwietnia 2002 roku, V KKN 484/00 Lex 53336).

W realiach niniejszej sprawy brak było warunków do wydania wyroku uniewinniającego. Analiza zgromadzonych w sprawie dowodów, pisemnych motywów zaskarżonego orzeczenia oraz zarzutów i argumentów apelacji nie dawała podstaw do uznania, iż w sprawie niniejszej zapaść winien wyrok uniewinniający obwinionego od popełnienia zarzuconego jego osobie czynu. W zakresie zatem w jakim apelacje zmierzały w kierunku uniewinnienia obwinionego, nie mogły zostać uwzględnione. Oczywiście bezzasadny okazał się również zarzut apelacji osobistej obwinionego w której podnosił on, iż do umorzenia postępowania dojść powinno z uwagi na brak formalny złożonego w niniejszej sprawie wniosku o ukaranie wyrażający się w braku wskazania miejsca zatrudnienia obwinionego. Nie sposób bowiem przyjąć, że niezawarcie we wniosku o ukaranie takiego rodzaju informacji zwłaszcza, gdy wskazania miejsca zatrudnienia konsekwentnie odmawia sam obwiniony, powoduje brak skargi uprawnionego oskarżyciela, który to brak skutkować winien umorzeniem postępowania. Okoliczność powyższa nie ma wpływu na ustalenie, czy skarga uprawnionego oskarżyciela została w ogóle wniesiona. Bez wątpienia Komendant Miejski Policji w G. pozostaje podmiotem uprawnionym do wniesienia skargi o popełnienie wykroczenia z art. 86 § 1 k.k.. Słusznie zatem do odmowy wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie nie doszło wobec braku podstaw do stwierdzenia okoliczności wyłączaających postępowanie.

Wywiedzione przez obwinionego oraz jego obrońcę środki odwoławcze skutkować musiały jednak uchYLENIEM zaskarżonego wyroku i umorzeniem postępowania. W zakresie bowiem przypisanego obwinionemu tymże wyrokiem wykroczenia doszło do przedawnienia karalności. Czyn przypisany obwinionemu K. M. popełniony miał zostać w dniu 8 listopada 2011 roku. Zgodnie natomiast z obowiązującym w tym zakresie przepisem art. 45 § 1 k.w. karalność wykroczenia ustaje, gdy od czasu jego popełnienia upłynął rok, przy czym jeżeli w okresie owego roku wszczęto postępowanie (jak w niniejszej sprawie), karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu. Przedłużenie wskazanych terminów może zaś nastąpić jedynie w przypadku, gdy doszło do wszczęcia postępowania mediacyjnego. Czasu bowiem trwania tego postępowania nie wlicza się do okresu przedawnienia (art. 45 § 2a k.w.). W sprawie niniejszej postępowanie mediacyjne nie było jednak prowadzone. Pomimo zatem, iż w czasie wyrokowania przez sąd rejonowy, czyn przypisany obwinionemu nie uległ jeszcze przedawnieniu, do przedawnienia tego doszło nieodwracalnie w dniu 18 listopada 2013 roku, zatem nawet jeszcze przed przekazaniem akt sprawy sądowi okręgowemu wraz z wywiedzionymi apelacjami celem ich rozpoznania przez sąd odwoławczy. Mając zatem na uwadze treść art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w. w związku z art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w., wobec stwierdzenia bezwzględnej przyczyny odwoławczej konieczne stało się uchYLENIE zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania przeciwko K. M. o zarzucony mu czyn opisany w części wstępnej zaskarżonego wyroku.

W tych okolicznościach, zgodnie z art. 118 § 2 k.p.w., kosztami postępowania obciążył sąd Skarb Państwa. Wedle art. 119 k.p.w. w zw. z art. 616 § 1 pkt 11 k.p.k., do kosztów postępowania zaliczyć należało również zasądzone na rzecz obrońcy z urzędu zgodnie z jego wnioskiem wydatki Skarbu Państwa poniesione z tytułu nie opłaconej przez strony pomocy prawnej udzielonej z urzędu przez obrońcę obwinionego, którymi to wydatkami również obciążył sąd Skarb Państwa.